

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 24.11.2011
COM(2011) 784 τελικό

**ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΣΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΣΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ
ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ**

**Ενδιάμεση έκθεση σχετικά με τη συνολική εκτίμηση της επικινδυνότητας και της
ασφάλειας («προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων») των πυρηνικών σταθμών
ηλεκτροπαραγωγής**

{SEC(2011) 1395 τελικό}

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η πυρηνική ασφάλεια και προστασία είναι θέματα υψίστης σημασίας για την ΕΕ και τους πολίτες της. Ως εκ τούτου, η διασφάλιση των υψηλότερων δυνατών προτύπων για την πυρηνική ασφάλεια, προστασία, ετοιμότητα και αντίδραση σε περιπτώσεις έκτακτης ανάγκης είναι κεντρικό ζήτημα της πολιτικής για την πυρηνική ενέργεια, τόσο στην Ευρώπη όσο και παγκοσμίως. Το ατύχημα που συνέβη στον πυρηνικό σταθμό Daiichi της Φουκουσίμα στην Ιαπωνία, μετά τον σεισμό και το τσουνάμι της 11ης Μαρτίου 2011, ανανέωσε το πολιτικό ενδιαφέρον σχετικά με τα μέτρα που χρειάζονται για την ελαχιστοποίηση των επικινδυνότητας και τη διασφάλιση των αυστηρότερων επιπέδων πυρηνικής ασφάλειας, προστασίας και μη διάδοσης.

Πρώτον και κύριον, η ΕΕ, ενεργώντας με πνεύμα αλληλεγγύης, κινητοποίησε την εμπειρογνωμοσύνη και τους πόρους για να βοηθήσει την Ιαπωνία να περιορίσει και να και να αντιμετωπίσει τις συνέπειες της καταστροφής. Η σύνοδος κορυφής ΕΕ-Ιαπωνίας που πραγματοποιήθηκε τον Μάιο του 2011, ήταν αφιερωμένη στον συντονισμό των μετέπειτα ενεργειών, ιδίως την εφαρμογή των μέτρων για την συνεργασία στον τομέα της πυρηνικής ασφάλειας.

Η αντίδραση της Επιτροπής στα γεγονότα της Φουκουσίμα ήταν άμεση. Μαζί με τις εθνικές ρυθμιστικές αρχές¹ και τον κλάδο της πυρηνικής ενέργειας, η Επιτροπή δρομολόγησε τη διαδικασία για συνολική εκτίμηση των επικινδυνότητας και της ασφάλειας («προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων») των πυρηνικών εγκαταστάσεων. Η πρωτοβουλία υποστηρίχθηκε από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και εγκρίθηκε από τη σύνοδο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 24ης – 25ης Μαρτίου 2011². Επιπλέον, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο κάλεσε την Επιτροπή «να επανεξετάσει το νομικό και κανονιστικό πλαίσιο που ισχύει όσον αφορά την ασφάλεια των πυρηνικών εγκαταστάσεων» και «να προτείνει, έως το τέλος του 2011, τις ενδεχόμενες αναγκαίες βελτιώσεις». Τέλος, λόγω των πιθανών διασυννοριακών επιπτώσεων των πυρηνικών ατυχημάτων, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ζήτησε από την Επιτροπή να προσκαλέσει τις γειτονικές χώρες της ΕΕ να λάβουν μέρος στη διαδικασία προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων.

Είναι η πρώτη φορά που όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη στην ΕΕ δρομολόγησαν, σε εθελοντική βάση, συνολική και συντονισμένη διαδικασία επανεξέτασης της ασφάλειας και της προστασίας των πυρηνικών αντιδραστήρων. Οι άνθρωποι και οι οικονομικοί πόροι που διατίθενται για το εγχείρημα αυτό, καθώς και η προθυμία να συνεργαστούν οι συμμετέχοντες σε κάθε βήμα της διαδικασίας, υπογραμμίζουν τη σημασία της πυρηνικής ασφάλειας για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Επιπλέον, είναι σαφή τα οφέλη της κοινής δράσης σε επίπεδο ΕΕ στον εν λόγω τομέα. Η πυρηνική ασφάλεια έχει αναγνωριστεί σε ολόκληρη την ΕΕ ως ζήτημα ευρωπαϊκής διάστασης και όχι πλέον απλώς εθνικό. Επιπλέον, στην πρόσφατη ανακοίνωσή της για την

¹ Οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές για την πυρηνική ασφάλεια συνέρχονται στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ομάδας Υψηλού Επιπέδου για την Πυρηνική Ασφάλεια και τη Διαχείριση Αποβλήτων. Αυτή η ομάδα συστάθηκε με την απόφαση 2007/530/Ευρατόμ της Επιτροπής, της 7ης Ιουλίου 2007 (ΕΕ L 195/44 της 27.7.2007, σ. 44-46). Αργότερα η ομάδα υιοθέτησε το αρκτικόλεξο ENSREG (European Nuclear Safety Regulators Group, Ομάδα Ευρωπαϊκών Ρυθμιστικών Αρχών σε θέματα πυρηνικής ασφάλειας).

² EUCO 10/11 (παράγραφος 31).

εξωτερική ενεργειακή πολιτική³ η Επιτροπή τάχθηκε σαφέστατα υπέρ της διεθνούς συνεργασίας στον τομέα της πυρηνικής ασφάλειας.

Παράλληλα, η Επιτροπή καταβάλλει προσπάθειες για να εξασφαλιστεί η μέγιστη προστασία των πολιτών της Ένωσης. Ιδιαίτερη έμφαση δόθηκε σε συγκεκριμένους τομείς, όπως το κανονιστικό πλαίσιο που διέπει τους ελέγχους των εισαγωγών προϊόντων με προέλευση από περιοχές πληττόμενες από την ακτινοβολία, συστάσεις προς τις τελωνειακές αρχές και ενίσχυση της επιστημονικής έρευνας και της περιβαλλοντικής παρακολούθησης.

Η παρούσα ανακοίνωση συνοψίζει τις εργασίες που πραγματοποιήθηκαν μέχρι τώρα για να επανεκτιμηθεί η ασφάλεια και η προστασία των πυρηνικών σταθμών ηλεκτροπαραγωγής που λειτουργούν στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Η παρούσα ανακοίνωση βασίζεται στις εκθέσεις προόδου τις οποίες υπέβαλαν τα κράτη μέλη έως τις 15 Σεπτεμβρίου και στην ενδιάμεση έκθεση που εκπονήθηκε από την ειδική ομάδα του Συμβουλίου για την πυρηνική προστασία (AHGNS). Περιέχει επίσης την αρχική εκτίμηση της Επιτροπής σχετικά με την τρέχουσα κατάσταση, καθώς και ορισμένες προκαταρκτικές ιδέες για τις μελλοντικές εργασίες.

2. ΟΙ ΠΡΟΣΟΜΟΙΩΣΕΙΣ ΑΚΡΑΙΩΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ ΤΩΝ ΠΥΡΗΝΙΚΩΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ: ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ, ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ, ΠΡΟΟΔΟΣ ΚΑΙ ΕΠΟΜΕΝΑ ΣΤΑΔΙΑ

2.1. Προσέγγιση και Μεθοδολογία

Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο κάλεσε την Επιτροπή να αναλύσει, σε συνεργασία με την ENSREG, τα διδάγματα από τα συμβάντα στη Φουκουσίμα και να επανεκτιμήσει τα περιθώρια ασφάλειας των πυρηνικών σταθμών ηλεκτροπαραγωγής της ΕΕ. Προς τούτο πρέπει να χρησιμοποιηθεί ως βάση ενιαία μεθοδολογία των κρατών μελών που, παράλληλα, να εξασφαλίζει πλήρη διαφάνεια για το κοινό. Η εντολή του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου προς την Επιτροπή περιλαμβάνει τα ακόλουθα:

- α) ορισμό της μεθοδολογίας και συνολική εκτίμηση επικινδυνότητας και ασφάλειας των πυρηνικών σταθμών ηλεκτροπαραγωγής, σε συνεργασία με τις εθνικές ρυθμιστικές αρχές για την πυρηνική ασφάλεια·
- β) επανεκτίμηση και αναθεώρηση της ισχύουσας νομοθεσίας της ΕΕ για την πυρηνική ασφάλεια·
- γ) πρόσκληση προς τις γειτονικές χώρες της ΕΕ να συμμετάσχουν στη διαδικασία.

Η Επιτροπή και η ENSREG⁴ συμφώνησαν να εκτελεστούν τα καθήκοντα σε δύο παράλληλα σκέλη:

³ COM(2011) 539 τελικό.

⁴ Συνεδρίαση της ENSREG της 12ης–13ης Μαΐου 2011, με βάση τις τεχνικές προδιαγραφές που πρότεινε η WENRA (Western European Nuclear Regulators Association/Δυτικοευρωπαϊκή Ένωση Ρυθμιστικών Αρχών στα Πυρηνικά). Βλ. δήλωση ENSREG που έχει αναρτηθεί στον ιστότοπο www.ensreg.eu.

- *Σκέλος της ασφάλειας*, κατά το οποίο θα αξιολογηθεί ο τρόπος με τον οποίο οι πυρηνικές εγκαταστάσεις είναι ικανές να αντέχουν τις συνέπειες διαφόρων απρόσμενων συμβάντων. Αυτά μπορεί να εκτείνονται από φυσικές καταστροφές έως ανθρώπινο λάθος ή τεχνική βλάβη και κάθε άλλη τυχαία επίπτωση, όπως ατύχημα κατά τη μεταφορά.
- *Σκέλος της προστασίας*, κατά το οποίο θα αναλυθούν οι απειλές κατά της προστασίας, καθώς και η πρόληψη και η αντιμετώπιση περιστατικών οφειλόμενων σε κακόβουλες ή τρομοκρατικές ενέργειες.

Ενώ οι φορείς εκμετάλλευσης πυρηνικών εγκαταστάσεων και οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές, σε στενή συνεργασία με την Επιτροπή, ήταν υπεύθυνοι για θέματα που σχετίζονται με την πυρηνική ασφάλεια, αποφασίστηκε ότι τα κράτη μέλη, επικουρούμενα από την Επιτροπή, θα είναι υπεύθυνα για την αξιολόγηση της πυρηνικής ασφάλειας. Για τον σκοπό αυτό, το Συμβούλιο αποφάσισε τη σύσταση ειδικής ομάδας για την πυρηνική προστασία (AHGNS). Η επιτευχθείσα πρόοδος στο σκέλος της προστασίας παρατίθεται στο παράρτημα του παρόντος εγγράφου.

Στην άσκηση προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων σε πυρηνικούς σταθμούς ηλεκτροπαραγωγής⁵ συμμετέχουν και τα δεκατέσσερα κράτη μέλη της ΕΕ όπου λειτουργούν πυρηνικοί σταθμοί ηλεκτροπαραγωγής, καθώς και η Λιθουανία⁶. Επιπλέον, η Ελβετία και η Ουκρανία δέχτηκαν να λάβουν μέρος ως γειτονικές χώρες. Αρκετές χώρες⁷ αποφάσισαν – εκτός από τις συμφωνημένες απαιτήσεις – να περιληφθούν όχι μόνο οι εν λειτουργία πυρηνικοί σταθμοί ηλεκτροπαραγωγής, αλλά και οι εκτός λειτουργίας σταθμοί ή άλλες πυρηνικές εγκαταστάσεις.

Στις προδιαγραφές για το σκέλος των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων το οποίο αφορά την ασφάλεια⁸ καθορίζονται τρεις βασικοί τομείς που πρέπει να αξιολογηθούν: ακραία φυσικά φαινόμενα (σεισμοί, πλημμύρες, ακραία καιρικά φαινόμενα), η συμπεριφορά των σταθμών σε παρατεταμένη απώλεια της ηλεκτρικής ενέργειας ή/και απώλεια της τελικής καταβόθρας θερμότητας (ανεξάρτητα από την αιτία) και η διαχείριση σοβαρών ατυχημάτων. Οι μέθοδοι διερεύνησης καθορίζονται σε εθνικό επίπεδο και υπάγονται στην αρμοδιότητα των εθνικών ρυθμιστικών αρχών.

Η διαδικασία προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων υποδιαιρέθηκε σε τρία στάδια:

- *Αυτοαξιολογήσεις από φορείς εκμετάλλευσης πυρηνικών εγκαταστάσεων.* Ζητήθηκε από τους φορείς εκμετάλλευσης πυρηνικών εγκαταστάσεων να συντάξουν εκθέσεις προόδου έως τις 15 Αυγούστου 2011 και τελικές εκθέσεις έως τις 31 Οκτωβρίου 2011.

⁵ Βέλγιο, Βουλγαρία, Τσεχική Δημοκρατία, Φινλανδία, Γαλλία, Γερμανία, Ουγγαρία, Κάτω Χώρες, Ρουμανία, Σλοβακική Δημοκρατία, Σλοβενία, Ισπανία, Σουηδία, Ηνωμένο Βασίλειο.

⁶ Παρά το κλείσιμο της τελευταίας μονάδας στην τοποθεσία Ignalina το 2009, κατ' εκτέλεση των υποχρεώσεων που ανέλαβε κατά την ένταξή της στην ΕΕ, εξακολουθούν να υπάρχουν ειδικές για την τοποθεσία άδειες λειτουργίας και είναι αποθηκευμένες εκεί σημαντικές ποσότητες αναλωμένου καυσίμου.

⁷ Βέλγιο, Βουλγαρία, Φινλανδία, Γαλλία, Γερμανία, Λιθουανία, Σλοβακία, Ισπανία, Ουκρανία, Ηνωμένο Βασίλειο.

⁸ Παράρτημα I της δήλωσης της ENSREG της 12ης — 13ης Μαΐου 2011.

- *Επανεξέταση των αυτοαξιολογήσεων από τις εθνικές ρυθμιστικές αρχές. Οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές θα επανεξετάσουν τις πληροφορίες τις οποίες διαβίβασαν οι φορείς εκμετάλλευσης και θα συντάξουν εθνικές εκθέσεις (εκθέσεις προόδου έως τις 15 Σεπτεμβρίου 2011 και τελικές εκθέσεις έως τις 31 Δεκεμβρίου 2011).*
- *Επανεξέταση των εθνικών εκθέσεων από ομοτίμους, συγκεκριμένα από εμπειρογνώμονες των κρατών μελών και εμπειρογνώμονες της Επιτροπής, την περίοδο Ιανουαρίου - Απριλίου 2012.*

Η προθεσμία για την έναρξη των αξιολογήσεων ήταν η 1η Ιουνίου 2011. Όλα τα συμμετέχοντα κράτη μέλη υπέβαλαν τις εκθέσεις προόδου τους προς την Επιτροπή εντός των συμφωνημένων προθεσμιών. Αυτές οι εκθέσεις προόδου αποτελούν τη βάση της παρούσας ενδιάμεσης έκθεσης.

Ωστόσο, εξακολουθεί να εκκρεμεί η υποβολή των κύριων παραδοτέων. Προκειμένου να επιτευχθεί ο αναγκαίος βαθμός εμπιστοσύνης στα αποτελέσματα, είναι ουσιαστική η σημασία των τελικών εθνικών εκθέσεων (που αναμένονται στο τέλος του τρέχοντος έτους) και της διαδικασίας αξιολόγησης από ομοτίμους, κατά την οποία θα εξεταστούν ενδελεχώς τα αποτελέσματα.

2.2. Αρχικά ευρήματα από τις ενδιάμεσες εκτιμήσεις της ασφάλειας

Από όλες τις εκθέσεις προόδου προκύπτει ότι οι φορείς εκμετάλλευσης πυρηνικών εγκαταστάσεων τηρούν και εφαρμόζουν τη μεθοδολογία που έχει συμφωνηθεί. Ωστόσο, η μορφή, το περιεχόμενο και το επίπεδο λεπτομέρειας των εθνικών εκθέσεων ποικίλουν σημαντικά. Στο παράρτημα της παρούσας ανακοίνωσης παρουσιάζονται⁹ συνοπτικά τα συμπεράσματα που περιέχονται σε κάθε εθνική έκθεση.

Έστω και αν η αξιολόγηση βρίσκεται ακόμα σε εξέλιξη, οι εκθέσεις προόδου έχουν εντοπίσει ορισμένα θέματα που αξίζει να αναλυθούν σε βάθος. Δείχνουν επίσης τον ενδεδειγμένο βαθμό σύγκλισης μεταξύ των εθνικών ρυθμιστικών αρχών όσον αφορά τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν. Ορισμένες εθνικές ρυθμιστικές αρχές εξετάζουν ήδη το ενδεχόμενο αναθεώρησης των περιθωρίων ασφάλειας που ισχύουν για τις εγκαταστάσεις. Στα ζητήματα που επικεντρώνεται η προσοχή συγκαταλέγονται: η ενίσχυση της ανθεκτικότητας των σταθμών σε πλημμύρες¹⁰, η απώλεια ηλεκτροδότησης^{11,12}, και η απώλεια της τελικής καταβόθρας θερμότητας¹³, καθώς και η ανθεκτικότητα των σταθμών έναντι αύξησης των σεισμικών μεγεθών σε επίπεδα μεγαλύτερα του χρησιμοποιηθέντων για την μελέτη του σταθμού¹⁴.

⁹ Έγγραφο εργασίας της Επιτροπής με τίτλο "Technical Summary of the national progress reports on the implementation of comprehensive risk and safety assessments of the EU nuclear power plants" (Τεχνική περίληψη των εθνικών εκθέσεων προόδου σχετικά με την εφαρμογή της συνολικής εκτίμησης επικινδυνότητας και ασφάλειας των πυρηνικών σταθμών ηλεκτροπαραγωγής της ΕΕ).

¹⁰ Π.χ. Φινλανδία, Ουγγαρία, Σλοβακία, Σλοβενία, Σουηδία, Ελβετία.

¹¹ Συμπεριλαμβανομένης της απώλειας εξωτερικής ηλεκτροδότησης και της παροχής ηλεκτρικής ισχύος εκτάκτου ανάγκης (Station Blackout).

¹² Π.χ. Φινλανδία, Ρουμανία, Σλοβενία, Ισπανία.

¹³ Π.χ. Φινλανδία, Σλοβενία, Ισπανία, Σουηδία.

¹⁴ Π.χ. Φινλανδία, Ουγγαρία, Σλοβακία, Ισπανία, Σουηδία, Ελβετία.

Σύμφωνα με μερικές εκθέσεις, υφίστανται δυνατότητες βελτιώσεων των δεξαμενών αποψύξεως εξαντλημένου πυρηνικού καυσίμου, οι οποίες θα καθιστούσαν δυνατή την αντιμετώπιση συμβάντων για τα οποία δεν είχαν σχεδιαστεί¹⁵.

Επιπλέον, σε αρκετές εκθέσεις αναφέρονται σοβαρές δυνατότητες βελτίωσης της διαχείρισης των σοβαρών ατυχημάτων και των διαδικασιών έκτακτης ανάγκης¹⁶.

Ωστόσο, είναι ήδη εμφανείς ορισμένες διαφορές μεταξύ των κρατών μελών. Για παράδειγμα:

- Η σεισμική επικινδυνότητα φαίνεται να αντιμετωπίζεται με πολύ διαφορετικό τρόπο μεταξύ των χωρών, και μάλιστα ανεξάρτητα από την πραγματική σεισμικότητα των σχετικών περιοχών. Σημαντικές διαφορές υφίστανται τόσο όσον αφορά τις υπόρρητες μεθοδολογίες¹⁷ όσο και τα κριτήρια αποδοχής¹⁸. Σε ορισμένες χώρες είναι υπό εξέλιξη η επανεξέταση του επιπέδου της σεισμικότητας που λαμβάνεται υπόψη για τον σχεδιασμό της εγκατάστασης.
- Ορισμένες χώρες¹⁹ έχουν ήδη θέσει σε εφαρμογή τις κατευθυντήριες γραμμές για τη διαχείριση σοβαρών ατυχημάτων (SAMG)²⁰, ενώ άλλες όχι.
- Ορισμένες χώρες²¹ έχουν αρχίσει να αξιολογούν διατάξεις για τη διαχείριση καταστάσεων έκτακτης ανάγκης σε συνθήκες ατυχήματος σοβαρότερες από τις προβλεφθείσες κατά τον σχεδιασμό (δηλαδή ατυχήματα, τα οποία είναι πιθανά, αλλά δεν λήφθηκαν πλήρως υπόψη κατά τον σχεδιασμό επειδή κρίθηκε πολύ μικρή η πιθανότητά τους) και εντόπισαν πιθανές βελτιώσεις.

2.3. Το επόμενο στάδιο: αξιολογήσεις από ομοτίμους και η επικύρωση των αποτελεσμάτων

Με βάση το αίτημα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, η Επιτροπή, μαζί με τις εθνικές ρυθμιστικές αρχές ασφάλειας, έχουν αποφασίσει να αξιολογηθούν από ομοτίμους τα τελικά αποτελέσματα των εθνικών αξιολογήσεων με βάση συμφωνημένη μεθοδολογία²². Έτσι, οι εθνικές τελικές εκθέσεις, που πρέπει να υποβληθούν ως το τέλος του 2011, θα πρέπει να ακολουθήσουν προκαθορισμένη διάρθρωση, ώστε να επιτευχθεί η μέγιστη συνοχή και συγκρισιμότητα.

Η διαδικασία αξιολόγησης από ομοτίμους, που αναμένεται να ξεκινήσει στις αρχές του 2012, θα συμπληρώσει σε ευρωπαϊκό επίπεδο την εθνική αξιολόγηση των αποτελεσμάτων, εξασφαλίζοντας ταυτόχρονα τα υψηλότερα επίπεδα

¹⁵ Π.χ. Φινλανδία, Ουγγαρία, Λιθουανία, Σλοβενία.

¹⁶ Π.χ. Γερμανία, Ουγγαρία, Ρουμανία, Σλοβακία, Ισπανία, Σουηδία.

¹⁷ Για παράδειγμα, κατά πόσον πρέπει ή όχι να εκτελείται πλήρης σεισμική πιθανοτική ανάλυση ασφαλείας (PSA). Για παράδειγμα, σεισμικές πιθανοτικές αναλύσεις ασφαλείας εκτελούνται και αναθεωρούνται σε τακτά χρονικά διαστήματα στη Φινλανδία, τη Σλοβενία και την Ελβετία — εντελώς ανεξάρτητα από το αν είναι σχετικά χαμηλά ή υψηλά τα επίπεδα σεισμικότητας σε αυτές τις χώρες.

¹⁸ Π.χ. μέγιστη τιμή εδαφικής επιτάχυνσης με συγκεκριμένη πιθανότητα.

¹⁹ Π.χ. Βέλγιο, Τσεχική Δημοκρατία, Φινλανδία, Ουγγαρία, Ρουμανία, Σλοβενία, Ισπανία.

²⁰ Οι SAMG είναι ιδιαίτερες για κάθε τοποθεσία διαδικασίες με σκοπό να βοηθηθούν οι φορείς εκμετάλλευσης να ελαχιστοποιήσουν σε περίπτωση έκτακτης ανάγκης τις ενδεχόμενες εκτός της πυρηνικής εγκατάστασης δόσεις ακτινοβολίας.

²¹ Π.χ. Σλοβενία, Ισπανία, Ηνωμένο Βασίλειο.

²² Συνεδρίαση της ENSREG της 11ης Οκτωβρίου 2011.

αντικειμενικότητας και ουδετερότητας προς ενίσχυση της εμπιστοσύνης στα αποτελέσματα.

Η διαδικασία θα είναι οργανωμένη σε δύο στάδια:

- Επανεξέταση από ομοτίμους των θεμάτων *οριζόντιου χαρακτήρα*, η οποία συνίσταται στη σύγκριση της συνοχής των εθνικών προσεγγίσεων σε τρεις βασικούς τομείς: ακραία φυσικά συμβάντα, απώλεια λειτουργιών ασφάλειας και διαχείριση σοβαρών ατυχημάτων. Τα σχετικά τμήματα των εθνικών εκθέσεων θα επαληθευτούν από ομάδα ανώτερων εμπειρογνομώνων σε ρυθμιστικά θέματα. Στην τελική έκθεση θα παρουσιαστεί το σχέδιο συμπερασμάτων σε βασικούς τομείς, καθώς και οι διαφορές όσον αφορά τη μεθοδολογία και την αξιολόγηση.
- Με την *κάθετη* (εθνική) αξιολόγηση από ομοτίμους θα αξιολογηθεί το σύνολο των εθνικών εκθέσεων. Η κάθετη αξιολόγηση από ομοτίμους θα πραγματοποιηθεί στα κράτη μέλη, για να διευκολυνθούν οι επαφές των ομοτίμων εμπειρογνομώνων με το εξειδικευμένο προσωπικό από τις ρυθμιστικές αρχές και τους φορείς εκμετάλλευσης των πυρηνικών εγκαταστάσεων, καθώς και η πρόσβαση σε πυρηνικούς σταθμούς ηλεκτροπαραγωγής. Τα αποτελέσματα των αξιολογήσεων από ομοτίμους των θεμάτων οριζόντιου χαρακτήρα, καθώς και η πείρα που θα αποκτάται κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, θα αξιοποιούνται για τις αξιολογήσεις των εθνικών εκθέσεων.

Οι ομάδες επανεξέτασης από ομοτίμους αποτελούνται από εμπειρογνώμονες επί θεμάτων ασφάλειας προερχόμενους από όλα τα κράτη μέλη. Τη γραμματειακή υποστήριξη για την αξιολόγηση από ομοτίμους παρέχει το Κοινό Κέντρο Ερευνών της Επιτροπής.

Οι εθνικές εκθέσεις, οι εκθέσεις προόδου, και τα αποτελέσματα των αξιολογήσεων από ομοτίμους θα δημοσιοποιηθούν²³.

Η Επιτροπή θα παρουσιάσει τα αποτελέσματα των αξιολογήσεων από ομοτίμους σε *τελική έκθεση* προς τη σύνοδο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 28ης-29ης Ιουνίου 2012.

2.4. Αρχικά ευρήματα από τις προκαταρκτικές εκτιμήσεις της προστασίας²⁴

Σκοπός της πυρηνικής προστασίας είναι πρόληψη εκ προθέσεως πράξεων που μπορούν να προκαλέσουν βλάβες σε πυρηνική εγκατάσταση ή να έχουν ως αποτέλεσμα την κλοπή ή τη διασπορά πυρηνικών υλικών. Η πυρηνική ασφάλεια και η πυρηνική προστασία²⁵ είναι στενά συνδεδεμένες. Ως εκ τούτου, δεν είναι δυνατόν να είναι πλήρης καμία αξιολόγηση της ασφάλειας των πυρηνικών σταθμών

²³ www.ensreg.eu.

²⁴ Αυτή η ενότητα βασίζεται σε πληροφορίες από την ειδική ομάδα του Συμβουλίου για την πυρηνική προστασία (AHGNS).

²⁵ Πυρηνική ασφάλεια σημαίνει επίτευξη των κατάλληλων συνθηκών λειτουργίας των πυρηνικών σταθμών ηλεκτροπαραγωγής, πρόληψη ατυχημάτων ή μετριάσμο των συνεπειών τους, με αποτέλεσμα την προστασία των εργαζομένων, του κοινού και του περιβάλλοντος από υπέρμετρους κινδύνους ακτινοβολίας.

ηλεκτροπαραγωγής, εάν δεν διενεργηθεί παρόμοια ανάλυση των πτυχών της προστασίας. Συνεπώς, η αξιολόγηση της ασφάλειας έχει επεκταθεί στην κάλυψη των θεμάτων της πυρηνικής προστασίας.

Στην Ευρωπαϊκή Ένωση είναι λίγες οι περιπτώσεις όπου οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές για την ασφάλεια έχουν συγκεκριμένη αρμοδιότητα για την προστασία των πυρηνικών σταθμών ηλεκτροπαραγωγής. Στα κράτη μέλη, οι αρμοδιότητες για την προστασία είναι κατανεμημένες σε διάφορους φορείς.

Στους πυρηνικούς σταθμούς ηλεκτροπαραγωγής εφαρμόζονται ώριμα και σφαιρικά καθεστώτα για την ασφάλεια και τη μη διάδοση των πυρηνικών όπλων, τα οποία έχουν εξελιχθεί με την πάροδο των ετών. Σε διεθνές επίπεδο είναι λιγότερο εξελιγμένο²⁶ το καθεστώς για την προστασία των πυρηνικών σταθμών ηλεκτροπαραγωγής. Ωστόσο, τα τελευταία έτη, ιδιαίτερα μετά τις τρομοκρατικές επιθέσεις της 11ης Σεπτεμβρίου 2001 στις ΗΠΑ, δίδεται μεγαλύτερη προσοχή παγκοσμίως στα ζητήματα προστασίας εν γένει.

Για να αξιολογηθεί η μεθοδολογία της πυρηνικής προστασίας των πυρηνικών σταθμών ηλεκτροπαραγωγής, το Συμβούλιο έχει συστήσει ειδική ομάδα για την πυρηνική προστασία (Ad-hoc Group on Nuclear Security, AHGNS), η οποία απαρτίζεται από εμπειρογνώμονες των κρατών μελών και στην οποία συμμετέχει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Στην έκθεση προόδου της ομάδας, που επισυνάπτεται στην παρούσα ανακοίνωση²⁷, παρουσιάζονται τα προκαταρκτικά της συμπεράσματα.

Το πρόγραμμα εργασίας της AHGNS διαρθρώνεται σε τρία στάδια:

- συλλογή πληροφοριών, π.χ. μέσω ερωτηματολογίου που διανεμήθηκε στα κράτη μέλη·
- επεξεργασία των πληροφοριών, δηλαδή προσδιορισμός βασικών θεμάτων για τη διατύπωση συστάσεων σχετικά με την ορθή πρακτική και σύνθεση των αποτελεσμάτων του ερωτηματολογίου·
- σύνταξη της έκθεσης προόδου και της τελικής έκθεσης.

Το ερωτηματολόγιο περιλαμβάνει μια σειρά από ερωτήματα σχετικά με το εθνικό νομικό πλαίσιο που διέπει την πυρηνική προστασία, το γενικό εθνικό πλαίσιο για την προστασία, τις απειλές στις οποίες βασίστηκε ο σχεδιασμός (επικινδυνότητα από απρόβλεπτες κακόβουλες πράξεις), τη νοοτροπία πυρηνικής προστασίας και τον σχεδιασμό για την αντιμετώπιση εκτάκτων αναγκών. Επειδή τα κράτη μέλη δεν ζήτησαν να προστεθεί σε αυτά τα ερωτήματα κάποιο σημαντικό ζήτημα, η ενδιάμεση έκθεση επικεντρώνεται στα προαναφερόμενα ερωτήματα και τις απαντήσεις που δόθηκαν σε αυτά. Στις απαντήσεις τονίζεται η αναγκαιότητα ενίσχυσης της διεθνούς συνεργασίας, συμπεριλαμβανομένων διεθνών αποστολών

²⁶ Για παράδειγμα, ο ΔΟΑΕ έχει αναπτύξει εδώ και δεκαετίες κατευθυντήριες γραμμές που καλύπτουν ευρεία κλίμακα θεμάτων ασφάλειας, αλλά είναι σχετικά ελάχιστες οι κατευθυντήριες γραμμές που καλύπτουν θέματα προστασίας.

²⁷ Interim report on nuclear security (Ενδιάμεση έκθεση της AHGNS για την πυρηνική ασφάλεια) 17061/11 AHGNS 8 ATO 134.

από ομοτίμους για την εξακρίβωση του επιπέδου και της αποτελεσματικότητας των μέτρων υλικής προστασίας των πυρηνικών σταθμών ηλεκτροπαραγωγής.

Με δεδομένη τη δέσμευσή τους για την πυρηνική ασφάλεια, τα κράτη μέλη επιβεβαιώνουν τη φιλοδοξία τους να αξιοποιηθούν πλήρως και να ενισχυθούν τα σχετικά διεθνή καθεστώτα, αλλά και να διαδοθούν οι ορθές πρακτικές σε επίπεδο ΕΕ. Στις απαντήσεις τους τονίζουν τη στενή σχέση μεταξύ των διαστάσεων της πυρηνικής ασφάλειας και της πυρηνικής προστασίας, καθώς και τις διεπαφές μεταξύ της πυρηνικής προστασίας και των στρατηγικών για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας. Καθώς εξελίσσονται οι απειλές, χρειάζεται συνεχής επανεκτίμηση της πυρηνικής προστασίας και της επάρκειας των μέτρων, των συστημάτων και των βασικών αρχών για την προστασία. Οι εκθέσεις δείχνουν επίσης ότι επικρατεί κοινή αντίληψη σχετικά με τη σημασία της χάραξης και της εφαρμογής κατάλληλων διαδικασιών για τη διαχείριση επικινδυνότητας και σχετικά με την ανάγκη να γεφυρωθεί το χάσμα επαφών μεταξύ των συναφών κοινοτήτων εμπειρογνομόνων.

Στο πλαίσιο του εν εξελίξει προβληματισμού της σε θέματα πυρηνικής προστασίας, η Επιτροπή θα λάβει πλήρως υπόψη τα ευρήματα και τις συστάσεις της τελικής έκθεσης της AHGNS, που πρέπει να υποβληθεί τον Ιούνιο του 2012.

3. ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΤΟΥ ΡΥΘΜΙΣΤΙΚΟΥ ΠΛΑΙΣΙΟΥ ΤΗΣ ΕΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΥΡΗΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑ

Παράλληλα με τη διεξαγωγή των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων, η Επιτροπή άρχισε να προβληματίζεται σχετικά με το νομικό πλαίσιο της ΕΕ για την πυρηνική ασφάλεια, βασιζόμενη στα προκαταρκτικά συμπεράσματα των εθνικών εκθέσεων, στις συζητήσεις σε διεθνές επίπεδο (ΔΟΑΕ) και στις εισηγήσεις των ενδιαφερόμενων μερών. Από την προκαταρκτική ανάλυση της Επιτροπής προκύπτει ότι οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές έχουν διαφορετικές προσεγγίσεις ως προς την ασφάλεια και χρησιμοποιούν διαφορετικά κριτήρια για να ορίσουν τη βελτίωση της ασφάλειας.

Με βάση αυτές τις αρχικές σκέψεις, η Επιτροπή θεωρεί ότι υπάρχουν περιθώρια να βελτιωθεί το νομικό πλαίσιο σε ευρωπαϊκό και εθνικό επίπεδο, στα ακόλουθα πεδία: 1) βελτίωση των τεχνικών μέτρων για την ασφάλεια, και βελτίωση της απαραίτητης εποπτείας για την εξασφάλιση της πλήρους εφαρμογής, 2) βελτίωση της διακυβέρνησης, καθώς και του νομικού πλαισίου για την πυρηνική ασφάλεια, 3) βελτίωση της ετοιμότητας και αντίδρασης σε περιπτώσεις έκτακτης ανάγκης, 4) ενίσχυση του καθεστώτος της ΕΕ για την πυρηνική ευθύνη και 5) ενίσχυση της επιστημονικής και τεχνολογικής επάρκειας. Ωστόσο, το σημείο εκκίνησης είναι η πλήρης εφαρμογή των υφιστάμενων κανόνων της ΕΕ.

3.1. Εφαρμογή του υφιστάμενου νομοθετικού πλαισίου για την πυρηνική ασφάλεια

Η έκδοση από το Συμβούλιο, το 2009, της οδηγίας για την πυρηνική ασφάλεια²⁸ απετέλεσε σημαντικό βήμα προόδου στο καθεστώς της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την πυρηνική ασφάλεια. Με την εν λόγω οδηγία δημιουργήθηκε συνολικό και νομικά δεσμευτικό κοινοτικό πλαίσιο για την πυρηνική ασφάλεια των πυρηνικών

²⁸ Οδηγία 2009/71/Ευρατόμ του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2009, περί θεσπίσεως κοινοτικού πλαισίου για την πυρηνική ασφάλεια πυρηνικών εγκαταστάσεων (ΕΕ L 172 της 2.7.2009, σ. 18 – 22).

εγκαταστάσεων. Σε αυτήν καθορίζονται οι βασικές αρχές και οι υποχρεώσεις που διέπουν την πυρηνική ασφάλεια στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα Ατομικής Ενέργειας («Κοινότητα» ή «Ευρατόμ»). Με την εν λόγω οδηγία ενσωματώθηκαν στο κοινοτικό δίκαιο οι απαιτήσεις των βασικών διεθνών πράξεων, συγκεκριμένα της Σύμβασης για την πυρηνική ασφάλεια²⁹ και των Θεμελιωδών αρχών ασφάλειας³⁰ που καθορίστηκαν από τον Διεθνή Οργανισμό Ατομικής Ενέργειας (ΔΟΑΕ).

Η καταληκτική ημερομηνία για να ολοκληρώσουν τα κράτη μέλη την εφαρμογή της οδηγίας για την πυρηνική ασφάλεια σε εθνικό επίπεδο ήταν η 22α Ιουλίου 2011. Η Επιτροπή έχει κινήσει διαδικασία επί παραβάσει κατά των δώδεκα κρατών μελών που δεν έχουν τηρήσει αυτή την προθεσμία³¹. Τα κράτη μέλη που δεν το έχουν ακόμη πράξει θα πρέπει να μεριμνήσουν για τη μεταφορά της οδηγίας στο εθνικό τους δίκαιο, ως θέμα προτεραιότητας.

3.2. Η βελτίωση του νομοθετικού πλαισίου για την πυρηνική ασφάλεια

Όπως ζήτησε το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, η Επιτροπή μελετά δύο προσεγγίσεις με στόχο τη βελτίωση του πλαισίου για την πυρηνική ασφάλεια:

- i) νομοθετικές τροποποιήσεις προς ενίσχυση του υφιστάμενου κοινοτικού νομοθετικού πλαισίου για την πυρηνική ασφάλεια και
- ii) βελτιώσεις στην εφαρμογή των υφιστάμενων μηχανισμών, καθώς και ενίσχυση του συντονισμού μεταξύ των κρατών μελών.

Το πλαίσιο για την πυρηνική ασφάλεια θα πρέπει να επανεξεταστεί, τόσο σε κοινοτικό όσο και σε εθνικό επίπεδο, με πλήρη τήρηση της αρχής της επικουρικότητας. Στα πλαίσια των διεθνών οργανισμών, η Επιτροπή και τα κράτη μέλη θα πρέπει να ενεργούν από κοινού για να διασφαλίζεται ότι οι εξελίξεις του διεθνούς πλαισίου για την πυρηνική ασφάλεια συνάδουν με την κοινοτική και εθνική νομοθεσία.

3.2.1. Τεχνικές βελτιώσεις και εποπτεία

Σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία της Ευρατόμ και σε εθνικό επίπεδο, η πρωταρχική ευθύνη για την πυρηνική ασφάλεια βαρύνει τον κάτοχο της άδειας (ο φορέας εκμετάλλευσης της μονάδας παραγωγής ενέργειας). Οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές ζητούν από τους κατόχους αδειών να επιφέρουν τεχνικές βελτιώσεις στις εγκαταστάσεις τους, στο πλαίσιο της συνέχειας που δίδεται στις αξιολογήσεις της ασφάλειας, στις οποίες συγκαταλέγεται το υπό εξέλιξη εγχείρημα των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων. Οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές πρέπει να διασφαλίζουν την ορθή εφαρμογή των απαιτούμενων μέτρων.

Επί του παρόντος, δεν υπάρχουν κοινά πρότυπα ασφαλείας ή κοινά κριτήρια για τους πυρηνικούς σταθμούς ηλεκτροπαραγωγής στην ΕΕ.

²⁹ INFCIRC 449 της 5ης Ιουλίου 1994. Η Κοινότητα και όλα τα κράτη μέλη της ΕΕ είναι συμβαλλόμενα μέρη.

³⁰ Fundamental safety principles (Θεμελιώδεις αρχές ασφάλειας), IAEA Safety Standard Series No. SF-1 (2006).

³¹ Αυστρία, Βέλγιο, Κύπρος, Δανία, Εσθονία, Ελλάδα, Ιταλία, Λετονία, Πολωνία, Πορτογαλία, Σλοβακία και Ηνωμένο Βασίλειο.

Τα προκαταρκτικά αποτελέσματα των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων δείχνουν ανομοιότητες στη διαχείριση των περιθωρίων ασφαλείας των πυρηνικών σταθμών ηλεκτροπαραγωγής στην Ευρώπη. Ανάλογα με τα τελικά αποτελέσματα των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων στην ΕΕ, καθώς και με τα διδάγματα που αντλήθηκαν από το πυρηνικό ατύχημα της Φουκουσίμα, θα ήταν δυνατόν να καθοριστεί για ολόκληρη την ΕΕ σύνολο βασικών αρχών και απαιτήσεων, μαζί με τα συναφή ελάχιστα τεχνικά κριτήρια στους τομείς της χωροθέτησης, του σχεδιασμού και της κατασκευής και λειτουργίας των πυρηνικών σταθμών ηλεκτροπαραγωγής³². Οι βασικές αρχές και απαιτήσεις της ΕΕ θα πρέπει να αποτυπώνονται στα εθνικά ρυθμιστικά μέτρα και αποφάσεις και, τελικά, να εφαρμόζονται από τους φορείς εκμετάλλευσης των εγκαταστάσεων.

Με δέσμη κριτηρίων για τον ορισμό σε ολόκληρη την Ένωση των χαρακτηριστικών των εγκαταστάσεων, των απαιτήσεων αδειοδότησης και των ελέγχων λειτουργίας θα όφειλαν οι φορείς εκμετάλλευσης των σταθμών να συγκλίνουν προς τις βέλτιστες πρακτικές για τους νέους πυρηνικούς σταθμούς ηλεκτροπαραγωγής που πρόκειται να κατασκευαστούν στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Οι απαιτήσεις αυτές υπάρχουν ήδη σε διεθνή και ευρωπαϊκή πρακτική³³. Μολονότι η επιλογή των τεχνικών μέτρων θα εξαρτηθεί επίσης από τα τελικά αποτελέσματα των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων, οι απαιτήσεις θα ήταν δυνατόν να ενταχθούν στο νομοθετικό κεκτημένο της ΕΕ. Επιπλέον, υπάρχει και η πιθανότητα επέκτασης των βέλτιστων πρακτικών που ήδη καλύπτονται από την παρούσα οδηγία για την πυρηνική ασφάλεια. Για παράδειγμα, οι διεθνείς αξιολογήσεις από ομοτίμους, που προς το παρόν περιορίζονται στο εθνικό νομικό και κανονιστικό πλαίσιο, θα ήταν δυνατόν να διευρυνθούν ώστε να συμπεριλάβουν την ασφάλεια σχεδιασμού και την ασφάλεια λειτουργίας των πυρηνικών σταθμών ηλεκτροπαραγωγής³⁴.

Στην οριστικοποίηση της δέσμης συστάσεων για τη νέα ευρωπαϊκή αρχιτεκτονική πυρηνικής ασφάλειας θα πρέπει να συμμετάσχουν, μεταξύ άλλων, οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές, η πυρηνική βιομηχανία, καθώς και η επιστημονική και τεχνολογική κοινότητα, εκπροσωπούμενη για παράδειγμα από το Ευρωπαϊκό Δίκτυο Οργανισμών Τεχνικής Υποστήριξης (European Technical Support Organisations Network, ETSON).

3.2.2. Διακυβέρνηση πυρηνικής ασφάλειας

Ένα από τα βασικά διδάγματα που προέκυψαν από το ατύχημα της Φουκουσίμα είναι ότι πρέπει να διασφαλίζεται η ουσιαστική αυτοτέλεια των εθνικών ρυθμιστικών αρχών. Στην ΕΕ, η αυτοτέλεια αυτή θα μπορούσε να ενισχυθεί περαιτέρω, με

³² Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (απόφαση C 29/99, Συλλογή Νομολογίας του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου 2002, σελίδα I-11221) αναγνώρισε ότι η Ευρατόμ διαθέτει επιμερισμένη αρμοδιότητα επ' αυτών των θεμάτων.

³³ Η WENRA έχει αναπτύξει Επίπεδα Αναφοράς Πυρηνικής Ασφάλειας (2008) ως μέσο για τη διαμόρφωση κοινής προσέγγισης σχετικά με την εναρμόνιση της πυρηνικής ασφάλειας και της ρύθμισής της στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το 2010, η WENRA εξέδωσε στόχους ασφάλειας για νέους πυρηνικούς σταθμούς ηλεκτροπαραγωγής, με βάση τις θεμελιώδεις αρχές ασφάλειας που κατάρτισε ο ΔΟΑΕ. Η WENRA είναι δίκτυο στο οποίο συμμετέχουν οι επικεφαλής των ρυθμιστικών αρχών των χωρών της ΕΕ που διαθέτουν πυρηνικούς σταθμούς ηλεκτροπαραγωγής και της Ελβετίας, καθώς και άλλων ενδιαφερόμενων ευρωπαϊκών χωρών με καθεστώς παρατηρητή.

³⁴ Για παράδειγμα, η επιχειρησιακή ασφάλεια αποτελεί το αντικείμενο των αποστολών αξιολόγησης από ομοτίμους του ΔΟΑΕ (OSART, Επιχειρησιακή Ομάδα Ελέγχου Ασφαλείας).

σαφέστερες σχετικές διατάξεις της οδηγίας για την πυρηνική ασφάλεια³⁵ και τον καθορισμό κριτηρίων για την ουσιαστική αυτοτέλεια των εθνικών ρυθμιστικών αρχών. Επιπλέον, στην οδηγία για την πυρηνική ασφάλεια θα ήταν δυνατόν να προσδιοριστούν οι ελάχιστες ρυθμιστικές αρμοδιότητες τις οποίες πρέπει να διαθέτουν οι εθνικές αρχές.

Προς το παρόν, σε ορισμένα κράτη μέλη η ρυθμιστική αρμοδιότητα είναι καταναμεμημένη σε διάφορες οντότητες ή εκχωρείται σε Υπουργεία, αντί να ανατίθεται σε ενιαία ανεξάρτητη αρχή.

Σύμφωνα με την εντολή της, η ENSREG υπέβαλλε στα θεσμικά όργανα της ΕΕ, από το 2007, συστάσεις για την πυρηνική ασφάλεια. Είναι πλέον καιρός να προβληματιστούν σχετικά με τον μελλοντικό της ρόλο, λαμβάνοντας υπόψη την πείρα που έχει αποκτηθεί.

Θα ήταν δυνατόν να εξειδικευτούν περαιτέρω οι απαιτήσεις διαφάνειας, με την επέκταση αυτών πέρα από τις γενικές υποχρεώσεις τις οποίες υπέχουν οι φορείς εκμετάλλευσης πυρηνικών εγκαταστάσεων όσον αφορά την ενημέρωση του κοινού³⁶ και των εργαζόμενων. Στο πλαίσιο αυτό, θα ήταν δυνατόν να υποχρεούνται οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές να ενημερώνουν το κοινό σχετικά με τους λόγους των ρυθμιστικών αποφάσεών τους. Για πληροφορίες ευαίσθητες, επειδή αφορούν την προστασία, θα ήταν δυνατόν να προβλεφθούν ρήτρες εμπιστευτικότητας.

3.3. Ενίσχυση της ετοιμότητας και της αντίδρασης σε περιπτώσεις έκτακτης ανάγκης

Τα μέτρα για την πρόληψη, την ετοιμότητα και την αντιμετώπιση των πυρηνικών και ραδιολογικών καταστάσεων έκτακτης ανάγκης συχνά λαμβάνονται σε εθνικό επίπεδο. Ωστόσο, υπάρχει σε κοινοτικό επίπεδο σειρά νομοθετικών πράξεων και μηχανισμών³⁷ και ειδικές διατάξεις σχετικά με τα πυρηνικά ατυχήματα³⁸. Σε τέτοιες περιπτώσεις, είναι δυνατόν να ενεργοποιηθούν διαφορετικοί κοινοτικοί μηχανισμοί.

Τον Δεκέμβριο του 2010, η Επιτροπή, σε στενή συνεργασία με τα κράτη μέλη, εξέδωσε κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τις εθνικές εκτιμήσεις επικινδυνότητας για τη διαχείριση των καταστροφών. Τα κράτη μέλη έχουν οικειοθελώς αναλάβει τη δέσμευση να καταρτίσουν και να υποβάλουν εθνικές εκτιμήσεις επικινδυνότητας έως το τέλος του 2011. Η πυρηνική ασφάλεια και οι απειλές για τη δημόσια υγεία αποτελούν σημαντικές συνιστώσες κάθε ενδελεχούς εκτίμησης επικινδυνότητας.

Με σκοπό την καλύτερη προετοιμασία για περίπτωση πυρηνικής έκτακτης ανάγκης και τον συντονισμό των μέτρων αντίδρασης, θα ήταν δυνατόν να προβλέπονται διασυνοριακά σχέδια διαχείρισης πυρηνικής επικινδυνότητας (συμπεριλαμβανομένων ενδεχομένως και των γειτονικών χωρών της ΕΕ). Τα σχέδια

³⁵ Άρθρο 5 παράγραφος 2.

³⁶ Άρθρο 8 της οδηγίας για την πυρηνική ασφάλεια.

³⁷ Όπου συγκαταλέγονται: η οδηγία για τα βασικά πρότυπα ασφαλείας, η οδηγία για την ενημέρωση του κοινού, η απόφαση ECURIE, η νομοθεσία για τον Μηχανισμό Πολιτικής Προστασίας, καθώς και οι κανονισμοί για τα τρόφιμα και τις ζωοτροφές μετά το ατύχημα του Τσερνομπίλ και μετά το ατύχημα στον σταθμό πυρηνικής ενέργειας της Φουκουσίμα.

³⁸ Νομοθεσία σχετικά με τα ανώτατα επιτρεπτά επίπεδα ραδιενέργειας στα τρόφιμα και τις ζωοτροφές λόγω πυρηνικού ατυχήματος ή σε περίπτωση έκτακτου κινδύνου από ακτινοβολίες.

αυτά πρέπει να συνεπάγονται ενισχυμένη ευρωπαϊκή αντίδραση σε καταστροφή, σε περίπτωση πυρηνικής έκτακτης ανάγκης. Είναι επίσης σημαντικό να εξασφαλιστούν η διαθεσιμότητα του εξοπλισμού για τη λήψη μέτρων έκτακτης ανάγκης (συμπεριλαμβανομένου βαρέως εξοπλισμού, όπως εφεδρικών γεννητριών), ο οποίος να είναι δυνατόν να κατανεμηθεί ανάλογα με τις ανάγκες, καθώς και σχέδια αποκατάστασης του χώρου.

Σύμφωνα με την ανακοίνωση της Επιτροπής «Αναβάθμιση της ευρωπαϊκής αντιμετώπισης των καταστροφών: ο ρόλος της πολιτικής προστασίας και της ανθρωπιστικής βοήθειας»³⁹, είναι σε εξέλιξη οι εργασίες για τη δημιουργία Ευρωπαϊκής Ικανότητας Αντιμετώπισης Καταστάσεων Έκτακτης Ανάγκης με βάση πόρους των κρατών μελών, για τη συγκρότηση Ευρωπαϊκού Κέντρου Αντιμετώπισης Καταστάσεων Έκτακτης Ανάγκης, το οποίο να είναι σε πλήρη επιχειρησιακή ετοιμότητα 24 ώρες το εικοσιτετράωρο, καθώς και για την κατάρτιση ευρωπαϊκών σχεδίων έκτακτης ανάγκης που να καλύπτουν τα βασικά είδη καταστροφών, συμπεριλαμβανομένης της πυρηνικής. Η Επιτροπή θα υποβάλει προτάσεις για να συμπεριληφθούν αυτά τα στοιχεία στη νομοθεσία για τον Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Πολιτικής Προστασίας.

3.4. Αποσαφήνιση θεμάτων πυρηνικής αστικής ευθύνης

Το ζήτημα της πυρηνικής ευθύνης σε περίπτωση πυρηνικού ατυχήματος είναι αποφασιστικής σημασίας. Στην ανακοίνωση της Επιτροπής με τίτλο «*Ενέργεια 2020 Μια στρατηγική για ανταγωνιστική, αειφόρο και ασφαλή ενέργεια*» αναφέρεται ότι: «Το νομικό πλαίσιο για την πυρηνική προστασία και ασφάλεια θα ενισχυθεί περαιτέρω μέσω (...) πρότασης για μια ευρωπαϊκή προσέγγιση των καθεστώτων πυρηνικής αστικής ευθύνης».

Επιπλέον, στη Συνθήκη Ευρατόμ⁴⁰ ορίζεται ότι τα κράτη μέλη «λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα για να διευκολύνουν τη σύναψη συμβάσεων ασφαλίσεως σχετικά με την κάλυψη του ατομικού κινδύνου».

Τα περισσότερα κράτη μέλη επέλεξαν να προσχωρήσουν σε διεθνείς συμβάσεις (Σύμβαση των Παρισίων / Συμπληρωματική Σύμβαση των Βρυξελλών και Σύμβαση της Βιέννης), αλλά κάποια δεν είναι συμβαλλόμενα μέρη σε καμία από αυτές τις συμβάσεις. Η κατάσταση αυτή έχει οδηγήσει σε «νομικό συνονθύλευμα» εντός της ΕΕ. Η νομική συνοχή στην ΕΕ θα μπορούσε να βελτιωθεί όσον αφορά δύο θέματα: i) την προστασία των θυμάτων σε διαφορετικά κράτη μέλη, ιδίως για τη βελτίωση της αποζημίωσης των θυμάτων στην ΕΕ, ανεξαρτήτως της χώρας διαμονής τους, και ii) τον πιθανό αντίκτυπο στη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, ιδίως όταν διαφορετικές χρηματοοικονομικές υποχρεώσεις των φορέων εκμετάλλευσης θα μπορούσαν να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό.

3.5. Ενίσχυση της επιστημονικής και τεχνολογικής επάρκειας

Η Επιτροπή έχει δρομολογήσει για τα επόμενα τέσσερα έτη το «Πρόγραμμα κατάρτισης και ενημέρωσης, αντλώντας από τα διδάγματα του ατυχήματος της

³⁹

COM(2010) 600 τελικό.

⁴⁰

Άρθρο 98 της Συνθήκης Ευρατόμ.

Φουκουσίμα», το οποίο θα χρηματοδοτείται από κοινού από την ΕΕ και τα προγράμματα πλαίσια της Ευρατόμ⁴¹.

Ο στόχος είναι η ευαισθητοποίηση σχετικά με τη σπουδαιότητα της πυρηνικής ασφάλειας και της ανταλλαγής βέλτιστων πρακτικών διακυβέρνησης της επικινδυνότητας μεταξύ των πυρηνικών εμπειρογνομόνων και των υπευθύνων χάραξης πολιτικής. Το πρόγραμμα θα βελτιώσει επίσης τη συνεργασία μεταξύ πανεπιστημίων, ερευνητικών οργανισμών, δημόσιων φορέων και της βιομηχανίας, σε συνέργεια με τις πλατφόρμες της ΕΕ, συγκεκριμένα την Τεχνολογική Πλατφόρμα για Βιώσιμη Πυρηνική Ενέργεια (Sustainable Nuclear Energy Technology Platform, SNE-TP) και το Ευρωπαϊκό Φόρουμ Πυρηνικής Ενέργειας (European Nuclear Energy Forum, ENEF).

Όσον αφορά την πυρηνική έρευνα που θα προγραμματιστεί εντός του επόμενου πολυετούς χρηματοδοτικού πλαισίου της ΕΕ («Ορίζοντας 2020»), εξακολουθεί να είναι αναγκαία η εστίαση στην πυρηνική ασφάλεια, η διατήρηση της πυρηνικής τεχνογνωσίας στην ΕΕ και η ενίσχυση των αρμοδιοτήτων των φορέων εκμετάλλευσης πυρηνικών σταθμών και των ρυθμιστικών αρχών.

4. Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΔΙΑΣΤΑΣΗ

4.1. Η συμμετοχή τρίτων χωρών σε εκτιμήσεις επικινδυνότητας και αξιολογήσεις ασφάλειας

4.1.1. Γειτονικές χώρες της ΕΕ

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ενθάρρυνε όλες τις χώρες στις οποίες λειτουργούν πυρηνικοί σταθμοί ηλεκτροπαραγωγής να πραγματοποιήσουν, το συντομότερο δυνατόν, εκτιμήσεις επικινδυνότητας και αξιολογήσεις ασφάλειας παρόμοιες με αυτές που βρίσκονται σε εξέλιξη στην ΕΕ, με στόχο την ενίσχυση της πυρηνικής ασφάλειας σε όλη την υφήλιο.

Η Επιτροπή έχει λάβει μέτρα για να επεκταθούν οι εκτιμήσεις και αξιολογήσεις στις γειτονικές χώρες της ΕΕ οι οποίες εκμεταλλεύονται ή κατέχουν πυρηνικούς σταθμούς ηλεκτροπαραγωγής: Ελβετία, Ρωσική Ομοσπονδία, Ουκρανία, Αρμενία και Κροατία, καθώς και σε χώρες στις οποίες έχουν προχωρήσει τα σχέδια για την ανάπτυξη της πυρηνικής ενέργειας, συγκεκριμένα στην Τουρκία και τη Λευκορωσία.

Στις 23 Ιουνίου 2011, σε κοινή δήλωση με τις προαναφερόμενες χώρες συμφωνήθηκε κοινή προσέγγιση για τις προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων. Ενώ η Ελβετία και η Ουκρανία έχουν ενσωματωθεί στη διαδικασία των προσομοιώσεων της ΕΕ, άλλες χώρες εργάζονται με διαφορετικά χρονοδιαγράμματα. Ωστόσο, υπάρχει η κοινή δέσμευση να πραγματοποιηθούν επανεκτιμήσεις της ασφάλειας έως το τέλος του 2012.

Η ΕΕ θα εξακολουθήσει να ενθαρρύνει όλες τις γειτονικές χώρες της ΕΕ να συμμετάσχουν στο εγχείρημα των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων και θα μεριμνήσει για να καταβληθούν όλες οι προσπάθειες ώστε να δημιουργηθούν οι

⁴¹ <http://cordis.europa.eu/fp7/euratom-fisshome.html> .

βέλτιστες συνθήκες για την πυρηνική ασφάλεια, τόσο εντός της ΕΕ όσο και στα σύνορά της.

4.1.2. Συνεργασία με τον Διεθνή Οργανισμό Ατομικής Ενέργειας (ΔΟΑΕ) και τις χώρες G8/G20

Το σχέδιο δράσης του ΔΟΑΕ για την πυρηνική ασφάλεια, που εγκρίθηκε τον Σεπτέμβριο του 2011, ενθαρρύνει όλα τα κράτη μέλη του ΔΟΑΕ να διενεργούν εθνική αξιολόγηση του σχεδιασμού των πυρηνικών σταθμών ηλεκτροπαραγωγής ως προς ειδικούς για κάθε εγκατάσταση κινδύνους ακραίων φυσικών καταστροφών, και να λαμβάνουν τα σχετικά αναγκαία μέτρα. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θα παρέχει υλικό για τις εργασίες του ΔΟΑΕ, με σκοπό την ανάπτυξη μεθοδολογίας κατάλληλης να χρησιμοποιηθεί από άλλα κράτη, και είναι έτοιμη να βοηθήσει τον ΔΟΑΕ για την παροχή συμβουλών και βοήθειας κατά την αξιολόγηση των τρίτων χωρών στον εν λόγω τομέα.

Η Επιτροπή συμμετείχε πλήρως στη διαδικασία των χωρών G8/G20 για την προετοιμασία της υπουργικής διάσκεψης του ΔΟΑΕ του Ιουνίου 2011, η οποία ενέκρινε το σχέδιο δράσης του ΔΟΑΕ για την πυρηνική ασφάλεια. Η Επιτροπή θα καταβάλει κάθε δυνατή προσπάθεια για να επιτευχθεί περαιτέρω πρόοδος σε αυτές τις διεθνείς πρωτοβουλίες.

4.2. Προτεινόμενες βελτιώσεις στο παγκόσμιο νομικό πλαίσιο για την πυρηνική ασφάλεια

Τα συμβάντα στη Φουκουσίμα έφεραν στο προσκήνιο την ανάγκη να ενισχυθεί το διεθνές νομικό πλαίσιο για την πυρηνική ασφάλεια. Μέσω του ΔΟΑΕ, τα κύρια νομικά μέσα που διέπουν την πυρηνική ασφάλεια είναι τα διεθνώς συμφωνημένα πρότυπα ασφάλειας και οι διεθνείς συμβάσεις, ιδίως η Σύμβαση για την πυρηνική ασφάλεια (Convention on Nuclear Safety, CNS) και η Σύμβαση για την έγκαιρη γνωστοποίηση σε περίπτωση πυρηνικού ατυχήματος.

Τα κράτη μέλη του ΔΟΑΕ αναγνωρίζουν εν γένει την ανάγκη αναθεώρησης του διεθνούς πλαισίου για την πυρηνική ασφάλεια, κυρίως της Σύμβασης για την πυρηνική ασφάλεια, με στόχο να ενισχυθεί η αποτελεσματικότητα, η διακυβέρνηση και η δυνατότητα επιβολής της τήρησής του. Η Επιτροπή προτίθεται να συμβάλει στην επικαιροποίηση της Σύμβασης για την πυρηνική ασφάλεια, εξ ονόματος της Κοινότητας Ευρατόμ⁴².

Η Σύμβαση για την πυρηνική ασφάλεια θα πρέπει να επικαιροποιηθεί, σύμφωνα με τα πλέον πρόσφατα πρότυπα ασφάλειας του ΔΟΑΕ, να καταστεί νομικά δεσμευτική και να αναπτυχθεί περαιτέρω.

Ως ελάχιστη απαίτηση, η ΕΕ θα πρέπει να επιδιώξει να προσαρμόσει τη Σύμβαση για την πυρηνική ασφάλεια στην υφιστάμενη οδηγία της ΕΕ για την πυρηνική ασφάλεια όσον αφορά το πεδίο εφαρμογής και τις υποχρεώσεις. Η αναθεωρημένη Σύμβαση για την πυρηνική ασφάλεια θα καλύψει στη συνέχεια όλους τους τύπους πυρηνικών εγκαταστάσεων, με υποχρεωτικές επανεξετάσεις των κανονιστικών ρυθμίσεων σε περιοδική βάση. Θα πρέπει επίσης να περιλαμβάνει κριτήρια για την

⁴² Το άρθρο 101 της συνθήκης Ευρατόμ.

αυτοτέλεια των ρυθμιστικών αρχών, καθώς και μηχανισμούς επιβολής, όπως μεσολάβηση, συμβιβασμό ή διαιτησία.

Επιπλέον, οι διατάξεις της Σύμβασης για την πυρηνική ασφάλεια όσον αφορά την ετοιμότητα έκτακτης ανάγκης θα πρέπει να εξασφαλίζουν αποτελεσματικότερη και πιο συντονισμένη αντίδραση σε περιπτώσεις έκτακτης ανάγκης, καθώς και να διασφαλίζουν συνεκτική διεπαφή με άλλες διεθνείς συμβάσεις⁴³.

4.3. Εξωτερική συνεργασία για την πυρηνική ασφάλεια

Η βελτίωση της πυρηνικής ασφάλειας σε τρίτες χώρες έχει αποτελέσει σημαντικό μέρος του έργου της Κοινότητας από τις αρχές της δεκαετίας του 1990. Τα προγράμματα TACIS και Phare κατέστησαν δυνατή επί δεκαπέντε έτη την παροχή βοήθειας στις χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης και σε χώρες της πρώην Σοβιετικής Ένωσης. Από το 2007, η συνεργασία στον τομέα της πυρηνικής ασφάλειας επεκτάθηκε και σε άλλες τρίτες χώρες στο πλαίσιο του μηχανισμού συνεργασίας στον τομέα της πυρηνικής ασφάλειας (Instrument for Nuclear Safety Cooperation, INSC). Στην ανακοίνωση σχετικά με την εξωτερική διάσταση της ενεργειακής πολιτικής⁴⁴ γίνεται έκκληση για μεγαλύτερη σύγκλιση των διεθνών ρυθμιστικών πλαισίων και επιδιώκεται η προώθηση δεσμευτικών διεθνών προτύπων για την πυρηνική ασφάλεια.

Με τον ισχύοντα μηχανισμό συνεργασίας στον τομέα της πυρηνικής ασφάλειας θα παρέχεται υποστήριξη σε τρίτες χώρες που έχουν δεσμευτεί να συμμετάσχουν στις προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων⁴⁵ και η πρόοδος του εν εξελίξει εγχειρήματος θα ληφθεί πλήρως υπόψη κατά τη συζήτηση της περαιτέρω συνεργασίας για την περίοδο 2012—2013. Η Επιτροπή έχει προτείνει νέο μηχανισμό INSC για την περίοδο 2014—2020. Για τον νέο προτεινόμενο μηχανισμό θα πρέπει να συνεκτιμηθεί η πείρα που αποκτήθηκε από το εγχείρημα της ΕΕ και να ληφθούν υπόψη για την εφαρμογή του οι προτεραιότητες που προέκυψαν από τις προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων που πραγματοποιούνται στις γειτονικές χώρες. Ο νέος μηχανισμός INSC θα πρέπει να ενταχθεί σε συνολική και συνεκτική στρατηγική συνεργασίας στον τομέα της πυρηνικής ασφάλειας, λαμβάνοντας υπόψη τις διεθνείς δράσεις στο πλαίσιο του ΔΟΑΕ

5. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ

Στον απόηχο του ατυχήματος της Φουκουσίμα, η ΕΕ και τα κράτη μέλη της δεσμεύτηκαν να διενεργήσουν εκτενή αξιολόγηση των πυρηνικών σταθμών ηλεκτροπαραγωγής στην Ευρώπη. Η συστράτευση για πρώτη φορά των φορέων εκμετάλλευσης πυρηνικών σταθμών ηλεκτροπαραγωγής, των εθνικών ρυθμιστικών αρχών, των αρμοδίων αρχών και των θεσμικών οργάνων της ΕΕ αποτελεί διαδικασία

⁴³ Σύμβαση για την έγκαιρη γνωστοποίηση σε περίπτωση πυρηνικού ατυχήματος (ενημερωτική εγκύκλιος INFCIRC/335 της 18ης Νοεμβρίου 1986) και Σύμβαση για αρωγή σε περίπτωση πυρηνικού ατυχήματος ή κατάσταση έκτακτης ραδιολογικής ανάγκης (ενημερωτική εγκύκλιος INFCIRC/336 της 18ης Νοεμβρίου 1986).

⁴⁴ COM(2011) 539 τελικό της 7ης Σεπτεμβρίου 2011.

⁴⁵ Οι προτάσεις έργων για την Αρμενία και την Ουκρανία περιλαμβάνονται στο Πρόγραμμα Δράσης του INSC για το 2011.

που υπογράμμισε την προστιθέμενη αξία της ΕΕ στον συντονισμό και τη συνεργασία με σκοπό να διασφαλιστεί ότι τα υψηλά πρότυπα της ΕΕ για την πυρηνική ασφάλεια και προστασία διατηρούνται και βελτιώνονται περαιτέρω, όταν χρειάζεται.

Αυτό το εγχείρημα είναι ακόμη σημαντικότερο εάν συνεκτιμηθούν η παλαιότητα πολλών αντιδραστήρων στην ΕΕ και το ενδιαφέρον ορισμένων κρατών μελών και των γειτονικών χωρών για κατασκευή νέου πυρηνικού δυναμικού ηλεκτροπαραγωγής. Από τα αποτελέσματα των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων αναμένονται έγκαιρες, αντικειμενικές και επιστημονικά έγκυρες πληροφορίες, οι οποίες θα συμβάλλουν στην ενίσχυση των παραμέτρων ασφάλειας όσον αφορά τη χωροθέτηση, τον σχεδιασμό, την λειτουργία, τη συντήρηση και τη ρύθμιση των υφιστάμενων και των προγραμματιζόμενων πυρηνικών σταθμών ηλεκτροπαραγωγής.

Από τα αρχικά ευρήματα προκύπτει ότι υπάρχουν τομείς που επιδέχονται βελτίωση τόσο σε εθνικό όσο και σε ενωσιακό επίπεδο. Τα κράτη μέλη θα αποφασίσουν τον τρόπο κατά τον οποίο θα δοθεί σε εθνικό επίπεδο συνέχεια στην αξιολόγηση. Η Επιτροπή χαιρετίζει τα μέτρα που έχουν ήδη ληφθεί από ορισμένα κράτη μέλη προς αυτή την κατεύθυνση. Στην παρούσα ανακοίνωση, η Επιτροπή έχει περιγράψει μερικές αρχικές κατευθύνσεις για την ενίσχυση του πλαισίου της ΕΕ για την πυρηνική ασφάλεια και για την ενίσχυση του συντονισμού των υφιστάμενων μέσων ή μηχανισμών.

Θα πρέπει να επανεξεταστούν αυτές οι προκαταρκτικές ενδείξεις και να δοθεί συνέχεια, υπό το φως των τελικών πορισμάτων των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων. Η Συνθήκη Ευρατόμ παρέχει ευέλικτη και ολοκληρωμένη νομική βάση για την εφαρμογή, εφόσον χρειάζεται, βελτιώσεων στον τομέα της πυρηνικής νομοθεσίας για την ασφάλεια.

Αναμένεται ότι τα κράτη μέλη θα υποβάλουν στην Επιτροπή τις οικείες τελικές εκθέσεις εκτίμησης της επικινδυνότητας και αξιολόγησης της ασφάλειας έως τις 31 Δεκεμβρίου 2011. Οι αξιολογήσεις από ομοτίμους θα πραγματοποιηθούν από τον Ιανουάριο έως τον Απρίλιο του 2012. Η Επιτροπή θα υποβάλει τελική έκθεση σχετικά με τις προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο που θα συνέλθει στις 28-29 Ιουνίου 2012, στην οποία θα περιλαμβάνονται ενδεχόμενες νομοθετικές πρωτοβουλίες με στόχο την περαιτέρω ενίσχυση του πλαισίου για την πυρηνική ασφάλεια στην Ευρώπη.

Η Επιτροπή δεσμεύεται να διασφαλίσει τον ανοιχτό χαρακτήρα και τη διαφάνεια καθόλη τη διαδικασία προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων. Θα συνεχίσει να συνεργάζεται στενά με όλο το φάσμα των ενδιαφερόμενων μερών, συμπεριλαμβανομένων των μη κυβερνητικών οργανώσεων, και θα παρουσιάσει τα αποτελέσματα των αξιολογήσεων από ομοτίμους σε δημόσια συνεδρίαση.

Επιπλέον, πριν από την υποβολή νομοθετικών προτάσεων ως συνέχεια του εγχειρήματος προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων, η Επιτροπή θα πραγματοποιήσει δημόσια διαβούλευση στην οποία θα κληθούν να συμμετάσχουν όλα τα κύρια ενδιαφερόμενα μέρη, πέραν των σημαντικότερων ομάδων εμπειρογνομόνων στον πυρηνικό τομέα (δηλαδή ENSREG, το Ευρωπαϊκό Φόρουμ Πυρηνικής Ενέργειας (ENEF) και η WENRA).

Στο πλαίσιο της συνεργασίας της με τρίτες χώρες και με διεθνείς οργανισμούς που δραστηριοποιούνται στον τομέα της πυρηνικής ενέργειας, ιδίως με τον ΔΟΑΕ, η ΕΕ θα μοιραστεί την πείρα που θα έχει αποκτήσει με τις προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων, ώστε να ενισχυθεί το διεθνές νομοθετικό και κανονιστικό καθεστώς για την πυρηνική ασφάλεια.